

ECONOMIC SECURITY AMONG THE THAI ELDERLY IN 2002 AND 2007: CHANGES AND DETERMINANTS

ANLAYA SMUSENEETO 5136095 PRDE/D

Ph.D. (DEMOGRAPHY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE : KUSOL SOONTHORNDHADA, Ph.D., YOTHIN SAWANGDEE, Ph.D., CHALERMPOL CHAMCHAN, Ph.D.,

ABSTRACT

This study has three main objectives: 1) to construct a composite index of economic security of the Thai elderly in 2002 and 2007; 2) to investigate the change of economic security levels in 2002 and 2007 and 3) to examine the determinants of economic security among the Thai elderly in both years. Descriptive and binary logistic regression were used to analyze data from two data sets of the 2002 and 2007 Survey of Older Persons in Thailand for examining the determinants of economic security.

The main findings of this study are that the economic security composite index comes from three sources; the most important source is self financial support, followed by government support, and finally family support. Almost all (about 60%) of the Thai elderly have economic security for both years although in 2007 it was a little less likely than in 2002. Determinants of economic security were socio-demographic factors (young old (60-69 years), being male, having higher education, living in rural and southern regions), some health factors (physical functionality and chronic illness), and family factors (living with a non relative) were statistically significant (at 99.99 % confidence interval).

Thus the elderly should prepare specific financial and health self support as well as family support. The government should design employment policies for the elderly to support themselves and policies to support the oldest old (80 years and over) and poor health who are economically vulnerable.

KEY WORDS: ELDERLY/ ECONOMIC SECURITY/ COMPOSITE INDEX

139 pages

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุในปี พ.ศ.2545 และพ.ศ.2550: การเปลี่ยนแปลงและตัวกำหนด
ECONOMIC SECURITY AMONG THE THAI ELDERLY IN 2002 AND 2007: CHANGES
AND DETERMINANTS

อัทฉาน์ สมุห์เสณีโต 5136095 PRDE/D

ปร.ค. (ประชากรศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กุลศล สุนทรธาดวPh.D., โยชิน แสวงดี Ph.D., เณิมพล แจ่มจันทร์ Ph.D.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้มีสาม ส่วนได้แก่ 1) สืบค้นระดับของความมั่นคงทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุไทยโดยการสร้างดัชนีชี้วัดด้วยวิธีดัชนีองค์ประกอบทั้งในปี พ .ศ. 2545 และ พ.ศ. 2550; 2) เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความมั่นคงทางเศรษฐกิจทั้งสองปี (พ.ศ.2545 และพ.ศ.2550) จำแนกตามปัจจัยทางประชากรและสังคม ปัจจัยด้านสุขภาพ และปัจจัยด้านครอบครัว และ 3) ตรวจสอบตัวกำหนดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุทั้งสองปี(พ.ศ.2545 และพ.ศ.2550) โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2545 และพ.ศ.2550

ผลการศึกษาพบว่า แหล่งเกื้อหนุนรายได้เป็นดัชนีชี้วัดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุทั้งสองปี และผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังคงมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจทั้งสองปี แม้ว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจในปี พ .ศ. 2550 จะมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุในปี พ .ศ.2545 อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านประชากรและสังคม ปัจจัยด้านสุขภาพและปัจจัยด้านครอบครัวของผู้สูงอายุมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของผู้สูงอายุทั้งในปี พ.ศ. 2545 และพ.ศ.2550

ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้สูงอายุควรมีการเตรียมการก่อนเข้าสู่วัยสูงอายุทั้งในด้านเศรษฐกิจและสุขภาพ ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลควรตระหนักถึงการสร้างนโยบายสำหรับผู้สูงอายุเพื่อผู้สูงอายุจะสามารถช่วยเหลือตนเอง และการสร้างนโยบายเพื่อเกื้อหนุนผู้สูงอายุที่กำลังเผชิญกับความเปราะบางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง